

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Ελένη Παπαγαρουφάλη

Ήπια διπλωματία
Διεθνικές
αδελφοποιήσεις και
ειρηνιστικές πρακτικές
στη σύγχρονη ΕλλάδαISBN: 978-960-221-583-8, σελ. 294,
σχ.17x24, α' έκδοση Σεπτέμβριος 2013,
τιμή 18,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Ήπια διπλωματία είναι η εξωτερική πολιτική κρατικών ή άλλων φορέων που θεωρείται συμπληρωματική της επίσημης διπλωματίας και ιδανικό εργαλείο διακυβέρνησης με μακροπρόθεσμα αποτελέσματα σε (δι)εθνικά ζητήματα που δεν «αγγίζονται» εύκολα.

Έχει υποστηριχθεί ότι η διπλωματία, όπως και η ειρήνη, δεν είναι παρά μορφές πολέμου με διαφορετικά μέσα. Σήμερα δεν μπορούμε να μιλάμε για τη νομισματική ή πολιτική σχέση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη και τις ήπιες τεχνολογίες εξουσίας που προωθεί η Κομισιόν σε συνεργασία με τον ΟΗΕ για να υποβάλουν στα κράτη-μέλη τους κοινές οικονομικές και πολιτισμικές υποδομές.

Στο βιβλίο αυτό μελετώνται οι προσφορές αίματος μεταξύ ελλήνων και τούρκων πολιτών στους καταστροφικούς σεισμούς του 1999 και εν καιρώ «ελληνοτουρκικής φιλίας» οι πρόσωπο-με-πρόσωπο και οι εικονικές-ηλεκτρονικές αδελφοποιήσεις ελληνικών δήμων και σχολείων με αντίστοιχους φορείς άλλων κρατών· το διεθνές εκπαιδευτικό παιχνίδι ρόλων «Μοντέλο Ηνωμένων Εθνών» μεταξύ ελλήνων και ξένων μαθητών. Παρότι ετερογενείς, αυτές οι διεθνικές πρακτικές εντάσσονται στην ήπια διπλωματία της ΕΕ και του ΟΗΕ, που στοχεύει στην υλοποίηση διαπολιτισμικών συνεργασιών παγκοσμίως. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι ιθύνοντες γραφειοκράτες υιοθετούν τη ρητορική της αδελφοσύνης ως πρότυπο της διεθνούς κοινότητας και προωθούν συναινετικές ειρηνιστικές πρακτικές με γιορτινό και συγκινησιακό χαρακτήρα.

Το ανθρωπολογικό ερώτημα που διαπερνά τη μελέτη είναι: Πώς αποκρίνονται οι έλληνες/ίδες πολίτες στις εξουσιαστικές δομές στις οποίες τους εμπλέκει ο ειρηνιστικός

λόγος της διεθνούς ήπιας διπλωματίας και γραφειοκρατίας; Ή αλλιώς, πώς ερμηνεύουν και επιτελούν την «ήπια δύναμη» που υφέρπει σε θεσμικές διευθετήσεις και μορφές γνώσης οι οποίες φέρουν τη σαρωτική ποιότητα του παγκόσμιου;

Η **Ελένη Παπαγαρουφάλη** είναι Καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πάντειου Πανεπιστημίου. Σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Ανθρωπολογία στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα στρέφονται στην ανθρωπολογία του φύλου, του σώματος, της υγείας και, πιο πρόσφατα, στην ανθρωπολογία διακρατικών πολιτισμικών πρακτικών σχετιζόμενων με διεθνείς ενώσεις κρατών και διεθνικές οργανώσεις. Οι εθνογραφικές μελέτες της και οι δημοσιεύσεις της σε ελληνικά και ξένα περιοδικά και συλλογικούς τόμους αφορούν το γυναικείο κίνημα στην Ελλάδα, τους γυναικείους αγροτουριστικούς συνεταιρισμούς, τους «μεικτούς» ελληνοτουρκικούς γάμους, τις ιστορίες που αφηγούνται οι σύγχρονοι Έλληνες για τη σχέση τους με τη βιοτεχνολογία και τα γονίδια. Έχει γράψει το *Δώρα ζωής μετά θάνατον. Πολιτισμικές εμπειρίες* (2002, νέα έκδοση: Πατάκης, 2012).